

Αποκάλυψη 19:1 Και ύστερα απ' αυτά άκουσα σαν μια δυνατή φωνή από ένα μεγάλο πλήθος μέσα στον ουρανό, που έλεγε: Αλληλούια, η σωτηρία και η δόξα, και η τιμή, και η δύναμη ανήκουν στον Κύριο τον Θεό μας·

2 δεδομένου ότι, οι κρίσεις του είναι αληθινές και δίκαιες· επειδή, έκρινε τη μεγάλη πόρνη, η οποία έφθειρε τη γη με την πορνεία της, και εκδίκησε από το χέρι της το αίμα των δούλων του.

3 Και για δεύτερη φορά είπαν: Αλληλούια. Και ο καπνός της ανεβαίνει στους αιώνες των αιώνων.

4 Και έπεσαν οι 24 πρεσβύτεροι, και τα τέσσερα ζώα, και προσκύνησαν τον Θεό, που κάθεται επάνω στον θρόνο, λέγοντας: αμήν· Αλληλούια.

5 Και από τον θρόνο βγήκε μια φωνή, που έλεγε: Αινείτε τον Θεό μας, όλοι οι δούλοι Του, κι αυτοί που τον φοβούνται, και οι μικροί και οι μεγάλοι.

6 Και άκουσα σαν φωνή από μεγάλο πλήθος, και σαν φωνή από πολλά νερά, και σαν φωνή από ισχυρές βροντές, που έλεγαν: Αλληλούια, επειδή βασίλευσε ο Κύριος, ο Θεός ο Παντοκράτορας.

7 Ας χαιρόμαστε κι ας νιώθουμε αγαλλίαση κι ας δώσουμε σ' αυτόν τη δόξα· επειδή, ήρθε ο γάμος του Αρνίου, και η γυναίκα του ετοίμασε τον εαυτό της.

8 Και της δόθηκε να ντυθεί με εκλεκτής ποιότητας λινό καθαρό και λαμπερό· επειδή, το εκλεκτής ποιότητας λινό είναι τα δικαιώματα των αγίων.

9 Και μου λέει: Γράψε: Μακάριοι οι καλεσμένοι στο δείπνο του γάμου του Αρνίου. Και μου λέει: Αυτά είναι τα αληθινά λόγια του Θεού.

10 Και έπεσα μπροστά στα πόδια του για να τον προσκυνήσω· και μου λέει: Πρόσεχε, μη το κάνεις αυτό· εγώ είμαι σύνδουλός σου, και των αδελφών σου, που έχουν τη μαρτυρία του Ιησού· τον Θεό προσκύνησε· επειδή, η μαρτυρία του Ιησού είναι το πνεύμα της προφητείας.

11 Και είδα τον ουρανό ανοιγμένο, και να, ένα λευκό άλογο, κι αυτός που καθόταν επάνω σ' αυτό ονομαζόταν Πιστός και Αληθινός, και κρίνει και πολεμάει με δικαιοσύνη.

12 Και τα μάτια Του ήσαν σαν φλόγα φωτιάς, κι επάνω στο κεφάλι Του ήσαν πολλά διαδήματα· και είχε ένα όνομα γραμμένο, που κανένας δεν το γνωρίζει παρά μονάχα αυτός.

13 Και ήταν ντυμένος με ιμάτιο βαμμένο με αίμα· και το όνομά Του αποκαλείται, Ο Λόγος Του Θεού.

14 Και τα στρατεύματα που ήσαν στον ουρανό τον ακολουθούσαν επάνω σε λευκά άλογα, ντυμένοι με εκλεκτής ποιότητας λινό λευκό και καθαρό.

15 Και από το στόμα του βγαίνει μια κοφτερή ρομφαία, για να χτυπάει μ' αυτή τα έθνη· κι αυτός θα «τους ποιμάνει με σιδερένια ράβδο»· κι αυτός πατάει τον ληνό του κρασιού του θυμού και της οργής του Θεού, του Παντοκράτορα.

16 Κι επάνω στο ιμάτιο κι επάνω στον μηρό του έχει γραμμένο το όνομα, Βασιλιάς βασιλιάδων και Κύριος κυρίων.

17 Και είδα έναν άγγελο να στέκεται μέσα στον ήλιο· και έκραξε με δυνατή φωνή, λέγοντας προς όλα τα όρνεα που πετούν στο μέσον του ουρανού: Ελάτε, και συγκεντρώνεστε στο δείπνο του μεγάλου Θεού,

18 για να φάτε σάρκες βασιλιάδων, και σάρκες χιλιάρχων, και σάρκες ισχυρών, και σάρκες αλόγων, κι εκείνων που κάθονται επάνω σ' αυτά, και σάρκες όλων των ελεύθερων και των δούλων, και μικρών και μεγάλων.

19 Και είδα το θηρίο και τους βασιλιάδες της γης, και τα στρατεύματά τους συγκεντρωμένα, για να κάνουν πόλεμο μ' αυτόν που είναι επάνω στο άλογο, και με το στράτευμά του.

20 Και το θηρίο πιάστηκε, και μαζί μ' αυτό ο ψευδοπροφήτης, ο οποίος έκανε τα σημεία μπροστά του, με τα οποία πλάνησε αυτούς που πήραν το χάραγμα του θηρίου, κι αυτούς που προσκυνούσαν την εικόνα του· και οι δυο ρίχτηκαν ζωντανοί στη λίμνη της φωτιάς, που καίει με θειάφι.

21 Και οι υπόλοιποι φονεύθηκαν με τη ρομφαία του καθήμενου επάνω στο άλογο, η οποία έβγαине από το στόμα Του· και όλα τα όρνεα χόρτασαν από τις σάρκες τους.

19:1-3 ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ!

“Και ύστερα απ’ αυτά άκουσα σαν μια δυνατή φωνή από ένα μεγάλο πλήθος μέσα στον ουρανό που έλεγε: Αλληλούια, η σωτηρία και η δόξα, και η τιμή, και η δύναμη ανήκουν στον Κύριο τον Θεό μας’ δεδομένου ότι οι κρίσεις του είναι αληθινές και δίκαιες’ επειδή, έκρινε τη μεγάλη πόρνη, η οποία έφθειρε τη γη με την πορνεία της, και εκδίκησε από το χέρι της το αίμα των δούλων του. Και για δεύτερη φορά είπαν: Αλληλούια. Και ο καπνός της ανεβαίνει στους αιώνες των αιώνων” Αποκάλυψη 19:1-3.

Ο ουρανός και η γη δεν μπορούν να πάψουν να υμνούν! Η Βαβυλώνα ήταν ένας επίμονος εχθρός για τόσους πολλούς αιώνες. Αν δεν υπήρχε η **“δόξα και τιμή και δύναμη”** του παντοδύναμου Θεού που την **“έκρινε”**, θα ήταν αδύνατον να εξαλειφθεί. Πραγματικά, η Βαβυλώνα **“έφθειρε τη γη”**. Από όλες τις εκδηλώσεις της αμαρτίας η πιο ειδική είναι η διαστρέβλωση του χαρακτήρα του Θεού, που δυστυχώς έγινε τόσο αποτελεσματικά επειδή γινόταν εις το όνομά Του από την υποτιθέμενη εκκλησία Του, η οποία τώρα κρίνεται ως Βαβυλώνα.

Στην παρουσία του Θεού όμως το επίκεντρο της προσοχής δεν μπορεί να παραμείνει στους εχθρούς Του για πολύ καιρό - **“Και έπεσαν οι 24 πρεσβύτεροι, και τα τέσσερα ζώα, και προσκύνησαν τον Θεό, που κάθεται επάνω στον θρόνο, λέγοντας: Αμήν’ Αλληλούια. Και από τον θρόνο βγήκε μια φωνή, που έλεγε: Αινείτε τον Θεό μας, όλοι οι δούλοι του, κι αυτοί που τον φοβούνται, και οι μικροί και οι μεγάλοι”** (Αποκάλυψη 19:4,5). Η κρίση της μεγάλης πόρνης αποτελεί μια πρόγευση της θαυμάσιας ημέρας, όταν η αμαρτία και ο θάνατος θα εξαλειφθούν πλήρως. Το μόνο μνημείο αυτής της τρομερής περιόδου της ιστορίας θα είναι **“ο καπνός (που) ανεβαίνει στους αιώνες των αιώνων”**. Μολονότι η φράση αυτή, που αναφέρεται και στον Ησαΐα 34:10, δεν εξηγείται και δεν παρουσιάζεται αλλού εκτός από την αντίστοιχη περικοπή στην Αποκάλυψη 14:11, υποδηλώνει ότι στους αιώνες θα υπάρχει ένα μνημείο καπνού, το μόνο που θα απομείνει από την αμαρτία και τους αμαρτωλούς. Ακόμα και ο Σατανάς, ο δημιουργός της αμαρτίας, θα γίνει **“στάχτη επάνω στη γη... και δεν θα υπάρξει μέχρι τον αιώνα”** (Ιεζεκιήλ 28:18,19).

19:5-9 Ο ΓΑΜΟΣ ΤΟΥ ΑΡΝΙΟΥ

“Και άκουσα σαν φωνή από μεγάλο πλήθος, και σαν φωνή από πολλά νερά, και σαν φωνή από ισχυρές βροντές, που έλεγαν: Αλληλούια, επειδή βασίλευσε ο Κύριος, ο Θεός ο Παντοκράτορας. Ας χαιρόμαστε κι ας νιώθουμε αγαλλίαση κι ας δώσουμε σ’ αυτόν τη δόξα’ επειδή, ήρθε ο γάμος του Αρνίου, και η γυναίκα του ετοίμασε τον εαυτό της. Και της δόθηκε να ντυθεί με εκλεκτής ποιότητας λινό καθαρό και λαμπερό’ επειδή, το εκλεκτής ποιότητας λινό είναι τα δικαιώματα των αγίων” Αποκάλυψη 19:6-8.

Ο ουρανός ξεσπάει σε δοξολογία, με τέτοιο ενθουσιασμό όσο σε κανένα άλλο σημείο του βιβλίου της Αποκάλυψης.¹ Με την πρώτη ματιά φαντάζει παράξενο επειδή η Δευτέρα Παρουσία, η Χιλιετία και το τέλος της αμαρτίας είναι ακόμα μελλοντικά γεγονότα. Αυτό όμως που συμβαίνει αυτή τη στιγμή, δηλαδή ο γάμος του Αρνίου, είναι η αιτία της δοξολογίας.

Πολλοί θεωρούν ότι η νύφη του Αρνίου, που αναφέρεται εδώ ως **“η γυναίκα του”**, είναι η Εκκλησία. Ωστόσο, στο κεφάλαιο 21 **“ένας από τους επτά αγγέλους, που είχαν τις επτά φιάλες”**

¹ Περικοπές που μοιάζουν σε ενθουσιασμό δοξολογίας είναι τα κεφάλαια 4 και 5 στην Αποκάλυψη, όπου ο Χριστός, το Αρνίο, παρουσίασε τη θυσία Του ώστε να μπορέσει να ανοιχθεί το βιβλίο της ζωής και να ξεκινήσει η κρίση της Ημέρας του Εξίλασμού.

προσκαλεί τον Ιωάννη να δει τη νύφη του Χριστού, λέγοντας: “Έλα, θα σου δείξω τη νύφη, τη γυναίκα του Αρνίου. Και σε πνευματική έκσταση με έφερε επάνω σε ένα μεγάλο και ψηλό βουνό, και μου έδειξε τη μεγάλη πόλη, την άγια Ιερουσαλήμ, που κατεβαίνει από τον ουρανό, από τον Θεό” (Αποκάλυψη 21:9,10). Τότε ο Ιωάννης δίνει μια λεπτομερή περιγραφή της πόλης. Σε αυτά τα εδάφια η νύφη είναι η Νέα Ιερουσαλήμ, ο μελλοντικός τόπος διαμονής των αγίων και του Θεού. Στο κεφάλαιο 19 όμως λέει ότι **“η γυναίκα του ετοίμασε τον εαυτό της”**, που φαίνεται να είναι κάτι που δεν μπορεί να κάνει μια πόλη. Ίσως η απάντηση να βρίσκεται στο γεγονός ότι η Νέα Ιερουσαλήμ θα είναι η πρωτεύουσα της βασιλείας του Θεού. Ο Χριστός στις παραβολές υποδεικνύει ότι **“ο γάμος του Αρνίου”** ταυτίζεται με την ανάληψη της βασιλείας από τον Χριστό.² Η βασιλεία του Χριστού περιλαμβάνει την Εκκλησία, αλλά και κάτι παραπάνω – περιλαμβάνει ολόκληρο το σύμπαν, λυτρωμένο πλέον από την ολέθρια επιρροή της αμαρτίας. Συνεπώς, η νύφη του Χριστού είναι η βασιλεία που θα λάβει, εκπροσωπούμενη από την πρωτεύουσα, τη Νέα Ιερουσαλήμ.³

Τι είδους βασιλεία θα λάβει ο Χριστός; Κάθε βασιλεία περιλαμβάνει *έδαφος* και ιδιοκτησία, *νόμους* και *κανόνες*, *υπηκόους* και *ηγέτες* και το πιο σημαντικό, *έναν βασιλιά*. Η βασιλεία του Θεού έχει αυτά τα στοιχεία. Ο **“Βασιλιάς βασιλιάδων και Κύριος Κυρίων”** είναι φυσικά, ο Ιησούς Χριστός (Αποκάλυψη 19:16). Το *έδαφος* που θα λάβει ο Χριστός αναφέρεται σε αυτόν τον κόσμο (“Οι βασιλείες του Κόσμου έγιναν του Κυρίου μας, και του Χριστού Του, και θα βασιλεύσει” Αποκάλυψη 11:15). Ο Σατανάς, αφού διώχτηκε από τον ουρανό, αξίωσε αυτή τη γη ως δική του. Αυτό το δικαίωμα του αφαιρέθηκε όταν σταυρώθηκε ο Χριστός και θα χάσει την κυριαρχία του όταν ο Χριστός επιστρέψει. Το “έδαφος” ωστόσο της βασιλείας περιλαμβάνει πολύ περισσότερα από αυτή τη γη. Ο Χριστός είναι και θα είναι “πάνω από κάθε αρχή και εξουσία, και δύναμη και κυριότητα, και κάθε όνομα που ονομάζεται, όχι μονάχα σε τούτο τον αιώνα, αλλά και στον μέλλοντα” και υπέταξε (ο Θεός) τα πάντα κάτω από τα πόδια του” (Εφεσίους 1:21,22). Με άλλα

² Η εξήγηση που δίνει ο Χριστός για το δείπνο του γάμου ξεκινά με τα λόγια: “Η βασιλεία των ουρανών ομοιώθηκε με ένα άνθρωπο βασιλιά, που έκανε γάμους στον γιο του” (Ματθαίον 22:2). Ο Χριστός συνέχισε λέγοντας ότι όταν ο βασιλιάς έστειλε τους υπηρέτες του να καλέσουν τους προσκεκλημένους, εκείνοι δικαιολογήθηκαν, αρνήθηκαν να πάνε και συμπεριφέρθηκαν άσχημα στους υπηρέτες σε σημείο να τους σκοτώσουν. Η αντίδραση του βασιλιά ήταν να εξολοθρευσει “εκείνους τους φονιάδες και να κατακάψει την πόλη τους” (Ματθαίον 22:3-7).

Παρομοίως στο Λουκάν 19, “Κάποιος ευγενής άνθρωπος πήγε σε μια μακρινή χώρα, για να πάρει για τον εαυτό του βασιλεία, και να επιστρέψει... Οι συμπολίτες του, όμως, τον μισούσαν, και έστειλαν πίσω απ’ αυτόν πρέσβεις, λέγοντας: Δεν θέλουμε να βασιλεύσει αυτός επάνω σε μας. Και όταν γύρισε ζήτησε να φέρουν εκείνους τους εχθρούς του, που δεν θέλησαν να βασιλεύσει και να κατασφαχτούν μπροστά του” (εδ.12-27). Συνεπώς ο πατέρας που κανονίζει το γάμο για τον γιο του και ο ευγενής που πάει για να λάβει τη βασιλεία έχουν παρόμοια θεματολογία και διδαχή: και στις δύο περιπτώσεις όσοι δεν θέλησαν να συμμετέχουν καταστράφηκαν.

Ο ευγενής που πήγε να λάβει τη βασιλεία χάρηκε που βρήκε κάποιους από τους δούλους να εργάζονται με πίστη και να είναι έτοιμοι για την επιστροφή του (Λουκάν 19:15-19). Παρομοίως, όταν ο ‘κύριος’ επιστρέφει από τον γάμο, χαίρεται που βρίσκει τους υπηρέτες του να περιμένουν με πίστη (Λουκάν 12:35-38). Από αυτές τις παραβολές βλέπουμε ότι ‘το δείπνο του γάμου’ και ‘η ανάληψη της βασιλείας’ αναφέρονται στο ίδιο ουράνιο γεγονός.

³ Στο έβδομο κεφάλαιο του Δανιήλ φαίνεται να υπάρχει η σύμπτυξη 15 κεφαλαίων της Αποκάλυψης σε 5 εδάφια, με αποκορύφωμα τη στιγμή που ο Χριστός λαμβάνει τη βασιλεία Του. Ο Δανιήλ είδε την έναρξη της Ημέρας του Εξιλασμού (“το κριτήριο κάθισε, και τα βιβλία ανοίχτηκαν” Δανιήλ 7:9,10), η οποία αποτελεί το επίκεντρο της Αποκάλυψης στα κεφάλαια 4 και 5. Έπειτα, στα εδάφια 11 και 12, ο Δανιήλ βλέπει τις βλάσφημες ενέργειες της Βαβυλώνας (που ο Δανιήλ ονομάζει “μικρό κέρασ”) που διαδραματίζουν πολύ μεγάλο ρόλο στην Αποκάλυψη κεφάλαια 8-16. Στη συνέχεια βλέπει την καταστροφή της Βαβυλώνας (“θανατώθηκε το θηρίο, και το σώμα του απωλέστηκε και δόθηκε σε καύση φωτιάς” Δανιήλ 7:11) που περιγράφεται στα κεφάλαια 17 και 18 της Αποκάλυψης. Στο τέλος ο Δανιήλ είδε έναν, ο οποίος “σαν Υιός ανθρώπου ερχόταν μαζί με τα σύννεφα του ουρανού, και έφτασε μέχρι τον Παλιό των ημερών, και τον έφεραν μέσα, μπροστά του. Και του δόθηκε η εξουσία, και η δόξα, και η βασιλεία, για να τον λατρεύσουν όλοι οι λαοί, τα έθνη και οι γλώσσες” (Δανιήλ 7:13,14). Αυτή η ανάληψη βασιλείας αναφέρεται στην Αποκάλυψη ως ο **“γάμος του Αρνίου”**. Στο Δανιήλ 7, όπως και στην Αποκάλυψη 19, ο γάμος λαμβάνει χώρα στον ουρανό, μετά την Ημέρα του Εξιλασμού και την καταστροφή της Βαβυλώνας, αλλά πριν τη Δευτέρα Παρουσία (η οποία, στο Δανιήλ 7 βρίσκεται στο εδάφιο 22, “και ο καιρός έφτασε, και οι άγιοι πήραν τη βασιλεία”).

λόγια, η βασιλεία Του περιλαμβάνει ολόκληρο το σύμπαν. Δεν θα υπάρχουν αποστάτες γαλαξίες ή σκοτεινές εστίες κακού.

Ο νόμος αυτού του κόσμου είναι “ο νόμος της αμαρτίας και του θανάτου” (Ρωμαίους 8:2), και έχει καταντήσει όπως ήταν στην περίοδο αναρχίας που περιγράφεται στο βιβλίο των Κριτών, όταν “δεν υπήρχε βασιλιάς στον Ισραήλ· κάθε ένας έκανε το αρεστό στα μάτια του” (Κριτές 21:25). Ο νόμος όμως της βασιλείας του Θεού θα είναι “ο βασιλικός νόμος, σύμφωνα με τη γραφή: «θα αγαπάς τον πλησίον σου σαν τον εαυτό σου»” (Ιακώβου 2:8).

Οι υπήκοοι της βασιλείας θα είναι τα αναμάρτητα πλάσματα αυτού του κόσμου⁴ και των υπόλοιπων κόσμων του σύμπαντος οι οποίοι, με τον δικό τους τρόπο ο κάθε ένας, υπηρετούν και δοξολογούν τον Κύριό τους. Για το διάστημα που υπήρχε αμαρτία, οι άλλοι κόσμοι υπέφεραν μαζί με την ανθρώπινη φυλή - “Ξέρουμε καλά ότι ολόκληρη η κτίση συστενάζει και συμπάσχει με ωδίνες, μέχρι και τώρα... δεδομένου ότι, η φύση υποτάχθηκε στη ματαιότητα, όχι θεληματικά, αλλ’ εξαιτίας εκείνου που την υπέταξε, με την ελπίδα ότι, και η ίδια η κτίση θα ελευθερωθεί από τη δουλεία της φθοράς, και θα μεταβεί στην ελευθερία της δόξας των παιδιών του Θεού” (Ρωμαίους 8:22,21,21).

ΚΥΒΕΡΝΗΤΕΣ ΣΤΗ ΒΑΣΙΛΕΙΑ

Στα εδάφια της παραπάνω περικοπής στη Ρωμαίους 8 βρίσκεται το κλειδί για να καταλάβουμε γιατί ο γάμος του Αρνίου καθυστερεί, επειδή “η μεγάλη προσδοκία της κτίσης προσμένει τη φανέρωση των παιδιών του Θεού” (Ρωμαίους 8:19). Ο Θεός έχει σχεδιάσει η λυτρωμένη ανθρωπότητα να ομοιάζει στον Χριστό και να εξουσιάζει το σύμπαν μαζί Του. “Επειδή, όσοι διοικούνται από το Πνεύμα του Θεού, αυτοί είναι γιοι του Θεού... και αν είμαστε παιδιά, είμαστε και κληρονόμοι· κληρονόμοι μεν του Θεού, συγκληρονόμοι δε του Χριστού... επειδή, όσους προγνώρισε, αυτούς και προόρισε να γίνουν σύμμορφοι με την εικόνα του Υιού του, για να είναι αυτός πρωτότοκος ανάμεσα σε πολλούς αδελφούς” (Ρωμαίους 8:14,17,29). Το γεγονός ότι οι άγιοι (όλοι οι πιστοί) θα είναι συγκληρονόμοι με τον Χριστό προκαλεί μεγαλύτερο θαυμασμό αν αναλογιστούμε τι θα κληρονομήσει ο Χριστός - “Ο Θεός... μίλησε σε μας διαμέσου του Υιού, τον οποίο έθεσε κληρονόμο των πάντων” (Εβραίους 1:2). Το εδάφιο Αποκάλυψη 21:7 δείχνει με σαφήνεια ότι οι λυτρωμένοι θα έχουν την ίδια κληρονομιά με Εκείνον - “Αυτός που νικάει θα κληρονομήσει τα πάντα”.

Ο Ιωάννης άκουσε και είδε “πολλούς αγγέλους, ολόγυρα από τον θρόνο... και ο αριθμός τους ήταν μυριάδες μυριάδων, και χιλιάδες χιλιάδων” (Αποκάλυψη 5:11). Οι άγιοι που νικούν δεν θα σταθούν ολόγυρα από το θρόνο του Χριστού, αλλά θα κάθονται στο θρόνο μαζί Του - “Όποιος νικάει, θα του δώσω να καθίσει μαζί μου στον θρόνο μου, όπως κι εγώ νίκησα και κάθισα μαζί με τον Πατέρα μου στον θρόνο του” (Αποκάλυψη 3:21). “Αν πεθάναμε μαζί του (δηλαδή με τον Χριστό), θα ζήσουμε και μαζί του· αν υπομένουμε, θα βασιλεύσουμε και μαζί του” (Β’ Τιμόθεο 2:11,12). Το βιβλίο της Αποκάλυψης διδάσκει ξεκάθαρα ότι οι λυτρωμένοι θα βασιλεύσουν με τον Χριστό, πρώτα για χίλια χρόνια στον ουρανό (Αποκάλυψη 20:4) και έπειτα για μια αιωνιότητα στη γη, όταν η Νέα Ιερουσαλήμ και ο θρόνος του Θεού θα εγκατασταθούν στην καινούρια γη (Αποκάλυψη 22:3-5, 5:9,10, 21:1-3).

Παρ’ όλες τις υποσχέσεις του Θεού, η ανθρωπότητα ποτέ δεν φαινόταν να είναι κατάλληλη για να κυβερνήσει. Από την αρχή ο Αδάμ και οι απόγονοί του αμάρταναν και κατέστρεφαν, αντί να ευλογούν και να φροντίζουν την κτίση του Θεού. Μπορεί η δικαιοσύνη να έχει λογισθεί στους ανθρώπους διαμέσου της πίστης και η αιώνια ζωή να έχει χορηγηθεί μέσω της χάρης με βάση την

⁴ Τα δημιουργήματα αυτού του κόσμου έχουν φθαρεί από την αμαρτία, στη βασιλεία όμως θα αναπλαστούν, ώστε “ο λύκος και το αρνί θα βόσκουν μαζί· και το λιοντάρι θα τρώει άχυρο, όπως το βόδι... δεν θα κάνουν ζημιά ούτε φθορά, λέει ο Κύριος” (Ησαΐας 65:25).

τέλεια ζωή και τη θυσία του Χριστού στον σταυρό, αλλά δεν αποδεικνύει την καταλληλότητα της ανθρωπότητας για να κυβερνήσει το σύμπαν.

Ωστόσο, στη Μεγάλη Θλίψη ο λαός του Θεού θα επιτρέψει στον Θεό να τελειοποιήσει έναν Χριστόμορφο χαρακτήρα μέσα τους - “Εδώ είναι η υπομονή των αγίων· εδώ είναι εκείνοι που φυλάττουν τις εντολές του Θεού και την πίστη του Ιησού” (Αποκάλυψη 14:12). Δεν σημαίνει ότι θα προσπαθήσουν περισσότερο και τελικά θα τα καταφέρουν. Η νίκη κατά της αμαρτίας και η τελειοποίηση του χαρακτήρα είναι δώρο από τον Θεό, όπως είναι η μετάνοια και η συγχώρηση, οι συνθήκες όμως και τα γεγονότα της Μεγάλης Θλίψης θα στρέψουν τα παιδιά του Θεού να επιζητήσουν τη χάρη Του και να υποταχθούν σε Εκείνον, όπως ποτέ άλλοτε. Αυτή είναι η σημασία της Αποκάλυψης 19:8, **“Η γυναίκα του (του Αρνίου) ετοίμασε τον εαυτό της. Και της δόθηκε να ντυθεί με εκλεκτής ποιότητας λινό καθαρό και λαμπερό· επειδή, το εκλεκτής ποιότητας λινό είναι τα δικαιώματα των αγίων”**. Η λογιζόμενη δικαιοσύνη βασίζεται στα δικαιώματα του Χριστού, αποδεικνύεται όμως από **“τα δικαιώματα των αγίων”** και αυτά τα δικαιώματα δείχνουν στην κτίση ότι η Εκκλησία τελικά **“ετοίμασε τον εαυτό της”**, ώστε να βασιλεύσει με τον Χριστό.

Η ετοιμότητα της εκκλησίας να βασιλέψει κάνει δυνατή την καταστροφή της Βαβυλώνας. Η Βαβυλώνα δεν είναι τόσο ισχυρή ώστε ο Θεός να μη μπορεί να προστατεύσει το λαό Του από αυτή. Γνωρίζουμε ότι ο Κύριος έχει χρησιμοποιήσει τους εχθρούς Του για να διαπαιδαγωγήσει και να τιμωρήσει το λαό Του ώστε να τους φέρει σε μετάνοια⁵. Η τιμωρία περιορίζεται στο ότι ο Κύριος σταματά να προστατεύει το λαό Του για κάποιο διάστημα, όταν Τον απορρίπτει επανειλημμένως.

Η Λαοδικεία, η εκκλησία λίγο πριν τη Μεγάλη Θλίψη, είναι η απόλυτη μορφή απόρριψης και χλιαρής αδιαφορίας. Έτσι ο Θεός θα επιτρέψει στη “Βαβυλώνα τη Μεγάλη” να ξεσηκωθεί εναντίον της. Η εμπειρία της Λαοδικείας με τη Βαβυλώνα των εσχάτων ημερών θα είναι σαν την εμπειρία του λαού Ισραήλ με τη Βαβυλώνα όταν απέρριψε τον Θεό. “Και ο Κύριος σας έστειλε όλους τους δούλους του τους προφήτες, σηκωνόμενος το πρωί και αποστέλλοντας, και δεν ακούσατε ούτε στρέψατε το αυτί σας για να ακροαστείτε. Οι οποίοι είπαν: «Στραφείτε, τώρα, και από την κακία των έργων σας...» Αλλά, δεν με ακούσατε, λέει ο Κύριος... Επειδή, δεν ακούσατε τα λόγια μου: Δέστε, εγώ θα στείλω... τον βασιλιά της Βαβυλώνας, τον δούλο μου, και θα τους φέρω ενάντια σ’ αυτή τη γη” (Ιερεμίας 25:4-9).

Ωστόσο, η καταπίεση της Βαβυλώνας αφυπνίζει το λαό του Θεού. “Κατά τις ημέρες εκείνες, και κατά τον καιρό εκείνο, λέει ο Κύριος, θάρθουν οι γιοι Ισραήλ, αυτοί και οι γιοί του Ιούδα μαζί, βαδίζοντας και κλαίγοντας, θα πάνε και θα ζητήσουν τον Κύριο τον Θεό τους. Θα ρωτήσουν για τον δρόμο της Σιών με τα πρόσωπά τους προς τα εκεί, λέγοντας: Ελάτε, και ας ενωθούμε με τον Κύριο, σε αιώνια διαθήκη, που δεν θα λησμονηθεί” (Ιερεμίας 50:4,5).

Ως απόκριση προς τη μετάνοιά τους, ο Θεός τους καλεί να βγουν από τη Βαβυλώνα για να μην επηρεαστούν από την καταστροφή που θα φέρει πάνω της. “Φύγετε μέσα από τη Βαβυλώνα, και βγείτε έξω από τη γη των Χαλδαιών... επειδή, δέστε, εγώ θα σηκώσω, και θα ανεβάσω ενάντια στη Βαβυλώνα σύναξη μεγάλων εθνών” (εδ. 8,9). Η σωτηρία του λαού του Θεού, αν και ήταν επίπονη, υπήρξε τέλεια – “θα ζητηθεί η ανομία του Ισραήλ, και δεν θα υπάρχει και οι αμαρτίες του Ιούδα, και δεν θα βρεθούν, επειδή θα συγχωρήσω όσους αφήσω υπόλοιπο” (Ιερεμίας 50:20).

⁵ Για παράδειγμα, “η Βαβυλώνα στάθηκε χρυσό ποτήρι στο χέρι του Κυρίου” (Ιερεμίας 51:7). “δέστε, εγώ θα στείλω και θα πάρω όλες τις οικογένειες του βορρά, λέει ο Κύριος, και τον Ναβουχοδονόσορα, τον βασιλιά της Βαβυλώνας, τον δούλο μου, και θα τους φέρω ενάντια σ’ αυτή τη γη” (Ιερεμίας 25:9). “Ο Κύριος θα φέρει επάνω σου, και επάνω στον λαό σου... τον βασιλιά της Ασσυρίας... ο Κύριος θα συρίξει στις μύγες, που βρίσκονται στους έσχατους ποταμούς της Αιγύπτου, και τις μέλισσες, που είναι στη γη της Ασσυρίας... ο Κύριος θα ξυρίσει με το ξυράφι, που είναι μισθωμένο από την πέρα πλευρά του ποταμού, μαζί με τον βασιλιά της Ασσυρίας... Ουαί στον Ασύριο, τη ράβδο του θυμού μου, αν και η μάλιστα στο χέρι του είναι η οργή μου! Θα τον στείλω ενάντια σε ένα υποκριτικό έθνος, και θα του δώσω προσταγή εναντίον του λαού του θυμού μου” (Ησαΐας 7:17,18,20, 10:5,6).

19:9,10 ΤΟ ΔΕΙΠΝΟ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΤΟΥ ΑΡΝΙΟΥ

“Και μου λέει: Γράψε: Μακάριοι οι καλεσμένοι στο δείπνο του γάμου του Αρνίου. Και μου λέει: Αυτά είναι τα αληθινά λόγια του Θεού. Και έπεσα μπροστά στα πόδια του, για να τον προσκυνήσω” και μου λέει: Πρόσεχε, μη το κάνεις αυτό· εγώ είμαι σύνδουλός σου, και των αδελφών σου, που έχουν τη μαρτυρία του Ιησού· τον Θεό προσκύνησε· επειδή, η μαρτυρία του Ιησού είναι το πνεύμα της προφητείας” Αποκάλυψη 19:9.10.

Ο γάμος του Αρνίου δεν ταυτίζεται με το δείπνο του γάμου του Αρνίου. Στην παραβολή του Χριστού, οι δούλοι περιμένουν τον κύριό τους να επιστρέψει από το γάμο και τρώνε όλοι μαζί (το καταπληκτικό είναι πως ο κύριος υπηρετεί τους δούλους! Λουκάν 12:35-40). Αυτό που συμβολίζεται από το γάμο, δηλαδή η υποδοχή της βασιλείας του Ιησού, συμβαίνει στον ουρανό, καθώς οι άγιοι μένουν ακόμα στη γη, βασανιζόμενοι και διωκόμενοι (Δανιήλ 7:13,14,15-27). Το δείπνο του γάμου λαμβάνει χώρα αργότερα, μετά την επιστροφή του Χριστού, όταν “πολλοί από ανατολή και δύση θα καθίσουν μαζί με τον Αβραάμ και τον Ισαάκ και τον Ιακώβ στη βασιλεία των ουρανών” (Ματθαίον 8:11).

Αυτό το εδάφιο υποδεικνύει ποιοι θα είναι παρόντες στο δείπνο. “Ο Αβραάμ, ο Ισαάκ και ο Ιακώβ” αντιπροσωπεύουν το λαό του Θεού στη διάρκεια των αιώνων που πίστεψαν στις υποσχέσεις του Θεού και θα σωθούν εξαιτίας της πίστης τους στον Σωτήρα. “Ο Αβραάμ πίστεψε στον Θεό, και του λογαριάστηκε σε δικαιοσύνη... αυτοί που προέρχονται από την πίστη, αυτοί είναι γιοι του Αβραάμ... Ώστε, αυτοί που είναι από την πίστη, ευλογούνται μαζί με τον πιστό Αβραάμ” (Γαλάτες 3:6-9).

Κάποιοι διδάσκουν ότι μόνο εκείνοι που “πιστεύουν στον όνομα του Ιησού” θα σωθούν, αναφέροντας τα λόγια του απόστολου Πέτρου προς τους ηγέτες των Εβραίων: “Ας είναι γνωστό σε όλους εσάς, και σε ολόκληρο τον λαό του Ισραήλ ότι διαμέσου του ονόματος του Ιησού Χριστού, του Ναζωραίου, που εσείς σταυρώσατε, τον οποίο ο Θεός τον ανάστησε από τους νεκρούς, διαμέσου αυτού παραστέκεται αυτός μπροστά σας υγιής... και δεν υπάρχει διαμέσου κανενός άλλου η σωτηρία· επειδή, ούτε άλλο όνομα είναι δοσμένο κάτω από τον ουρανό ανάμεσα στους ανθρώπους, διαμέσου του οποίου πρέπει να σωθούμε” (Πράξεις 4:10-12). Ωστόσο, το γεγονός ότι ο Αβραάμ, ο Ισαάκ και ο Ιακώβ θα σωθούν (χωρίς να λαμβάνουμε υπόψη τους πιστούς στην Εβραϊκή κεφάλαιο 11) δείχνει ότι η πίστη στο όνομα του Ιησού σημαίνει ότι κάποιος πιστεύει στον Ιησού, άσχετα με το αν έχει ακούσει το όνομά Του ή όχι. Αφού ο Θεός είναι Ένας, όταν ο Πατέρας αποστέλλει το Άγιο Πνεύμα σε κάποιον στο όνομα του Ιησού, είναι το ίδιο με το να στείλει τον ίδιο τον Ιησού. Παρόλο που το Άγιο Πνεύμα αποστάλθηκε με ιδιαίτερη δύναμη μετά την ανάσταση του Χριστού, αποστάλθηκε επίσης (στο όνομα του Χριστού) σε κάθε λαό, σε κάθε εποχή⁶ και πολλοί άνθρωποι έχουν ανταποκριθεί στις ενέργειές Του.

Εκτός από τους πιστούς που αναφέρονται στην Αγία Γραφή, αναφέρεται και μια άλλη τάξη ανθρώπων που θα βρίσκονται στο δείπνο του γάμου του Αρνίου: “Θα έρθουν πολλοί από ανατολή και δύση” (το αντίστοιχο εδάφιο στο Λουκάν 13:29 αναφέρει και ανθρώπους “από βορρά και νότο”). Με άλλα λόγια, ο Θεός έχει λαό παντού. Στην Αγία Γραφή η Ανατολή

⁶ Πολλά εδάφια αποδεικνύουν ότι το Άγιο Πνεύμα ενεργούσε σε μεγάλο βαθμό και στην εποχή της Παλαιάς Διαθήκης, π.χ. “Κτίσε μέσα μου, Θεέ, μια καθαρή καρδιά· κι ένα ευθύ πνεύμα ανανέωσε στα βάθη μου. Μη με απορρίψεις από το πρόσωπό σου· και το Πνεύμα σου το άγιο μη το αφαιρέσεις από μένα” (Ψαλμοί 51:10,11). “Που να πάω από το Πνεύμα σου; Και από το πρόσωπό σου που να φύγω;” (Ψαλμοί 139:7). “Θα σας δώσω καρδιά νέα· και θα βάλω μέσα σας πνεύμα νέο... και θα βάλω μέσα σας το Πνεύμα μου, και θα σας κάνω να περπατάτε στα διατάγματά μου” (Ιεζεκιήλ 36:26,27). Βλ. επίσης Γένεση 6:3, Έξοδος 31:3, Αριθμοί 11:24-29, 14:24, 24:2, 27:18, Δευτερονόμιο 34:9, Α΄ Σαμουήλ 10:1-11, 16:11-13, 19:20-24, Β΄ Βασιλέων 2:9-15, Α΄ Χρονικών 12:18, Β΄ Χρονικών 15:1,2, 20:14-17, 24:20, Νεεμίας 9:19,20,30, Ιωβ 33:3,4, Ψαλμοί 106:32,33, 143:10, Παροιμίες 1:22,23, 20:27, Ησαΐας 30:1,44:1-5, 59:21, 63:9-12, Ιεζεκιήλ 3:24, 11:5, 39:28,29, Δανιήλ 5:11, Μιχαίας 2:7, 3:8, Αγγαίος 2:4,5, Ζαχαρίας 4:6, 7:12

αναφέρεται σε φυλές όπως οι Μωαβίτες, οι Εδωμίτες και οι Μαδιανίτες.⁷ Στη Δύση ζούσαν οι Φιλισταίοι, οι άνθρωποι της Τύρου και της Ελλάδας.⁸ Στο Βορρά βρίσκονται οι Ασσύριοι, οι Βαβυλώνιοι, οι Γωγ και Μαγώγ και ο βασιλιάς του Βορρά.⁹ Στο Νότο βρίσκονται τα Σόδομα, η Αίγυπτος, οι Αμαληκίτες και ο βασιλιάς του Νότου.¹⁰ Όλες αυτές οι φυλές ήταν παραδοσιακοί εχθροί του λαού του Θεού, έξω από τις υποσχέσεις και τις διαθήκες, ο Θεός όμως θα λάβει υπόψη Του τον τόπο γέννησής τους, τις συνθήκες της ζωής τους και το πως ανταποκρίθηκαν στις προτροπές του Αγίου Πνεύματος. Ο ψαλμωδός αναφέρει: “Θα αναφέρω τη Ραάβ (Αίγυπτο) και τη Βαβυλώνα, ανάμεσα σ’ εκείνους που με γνωρίζουν· να, η Παλαιστίνη, και η Τύρος, μαζί με την Αιθιοπία, αυτός γεννήθηκε εκεί... Ο Κύριος θα αριθμήσει, όταν καταγράψει τους λαούς, ότι αυτός γεννήθηκε εκεί” (Ψαλμοί 87:4,6). Πραγματικά, η παραβολή του δείπνου του γάμου δείχνει ότι θα είναι εκείνοι από “τους δρόμους και τους φράχτες” που θα “γεμίσουν το σπίτι” παρά οι ευνοούμενοι “καλεσμένοι”.¹¹

“Ένας βασιλιάς έκανε γάμους στον γιο του· και έστειλε τους δούλους του να καλέσουν τους προσκαλεσμένους στους γάμους· κι εκείνοι δεν ήθελαν να έρθουν” (Ματθαίον 22:2,3). Η “πρόσκληση” μπορεί να αποτελεί το γεγονός ότι κάποιος γεννήθηκε σε μια Χριστιανική οικογένεια ή χώρα ή ότι κάποτε άκουσε το μήνυμα του ευαγγελίου και πείσθηκε. Η απόκριση ωστόσο αρκετών από τους καλεσμένους δείχνει ότι η βασιλεία του Θεού δεν ήταν προτεραιότητά τους: “κι εκείνοι δεν ήθελαν να έρθουν” - μερικοί ήταν απασχολημένοι με την κατανάλωση υλικών αγαθών και τη δουλειά τους, άλλοι με κοινωνικές επαφές και κάποιιοι άλλοι, επειδή προσβλήθηκαν επιτέθηκαν στους δούλους που πρόσφεραν την πρόσκληση.¹² Η άρνησή τους αυτή τους απέκλεισε από το δείπνο του γάμου - “Κανένας από εκείνους τους καλεσμένους άνδρες δεν θα γευθεί το δείπνο μου” (Λουκάν 14:24). Έπειτα προσκλήθηκαν “οι φτωχοί και σακάτηδες και χωλοί και τυφλοί” - εκείνοι που είχαν αρκετά προβλήματα, ώστε να αναγνωρίσουν την ανάγκη τους. Ο απόστολος Παύλος αναφέρεται σε αυτό: “Αδελφοί, βλέπετε την πρόσκλησή σας, ότι είστε, κατά σάρκα, όχι πολλοί σοφοί, όχι πολλοί δυνατοί, όχι πολλοί ευγενείς. Αλλά ο Θεός διάλεξε τα μωρά του κόσμου, για να καταντροπιάσει τους σοφούς· και τα ασθενή... και τα αγενή... και εκείνα που θεωρούνται για τίποτε... για να μη καυχηθεί καμιά σάρκα μπροστά Του” (Α΄ Κορινθίους 1:26-31).

Ωστόσο, όπου και αν είχαν βρεθεί, ακόμα και “στους δρόμους και στους φράχτες”, όλοι έπρεπε να περάσουν από επιθεώρηση. “Κι όταν ο βασιλιάς μπήκε μέσα, για να θεωρήσει τους καθισμένους στο τραπέζι, είδε εκεί έναν άνθρωπο να μην είναι ντυμένος με ένδυμα γάμου· και του λέει: Φίλε,¹³ πώς μπήκες εδώ, μη έχοντας ένδυμα γάμου; Κι εκείνος έμεινε άναυδος. Τότε, ο βασιλιάς είπε στους υπηρέτες: Αφού τον δέσετε χειροπόδαρα, σηκώστε τον, και ρίξτε τον στο εξώτερο σκοτάδι· εκεί θα είναι το κλάμα και το τρίξιμο των δοντιών. Επειδή, πολλοί είναι οι καλεσμένοι, λίγοι όμως οι εκλεκτοί” (Ματθαίον 22:11-14).

Η απαίτηση για το γαμήλιο ένδυμα φέρνει το θέμα της παραβολής σε αρμονία με την Αποκάλυψη 19 - **“Και της δόθηκε να ντυθεί με εκλεκτής ποιότητας λινό καθαρό και λαμπερό· επειδή, το εκλεκτής ποιότητας λινό είναι τα δικαιώματα των αγίων”**. Ο Χριστός μας συγχωρεί δωρεάν· επιφορτίστηκε τις αμαρτίες μας στο σταυρό, δεν μας αφήνει όμως στην κατάσταση που μας βρήκε, “Τούτο είναι το θέλημα του Θεού, ο αγιασμός σας” (Α΄ Θεσσαλονικείς 4:3). Ο αγιασμός δεν είναι η προσπάθεια να είμαστε καλοί άνθρωποι, είναι η πρωτοβουλία, η δύναμη και η χάρη του Θεού που κάνει δυνατό τον αγιασμό στη ζωή μας. Δεν έρχεται όμως στιγμιαία,

⁷ Ησαΐας 11:14, Κριτές 6:3.

⁸ Ησαΐας 11:14, Δανιήλ 8:5,21.

⁹ Ιερεμίας 25:9, Ιεζεκιήλ 16:46, 30:2,14,15, Σοφονίας 2:13, Δανιήλ 11:40.

¹⁰ Ιεζεκιήλ 16:46, Γένεση 13:1,3, Αριθμοί 13:29, Δανιήλ 11:40.

¹¹ Λουκάν 14:15-24, Ματθαίον 22:1-14.

¹² Λουκάν 14:18-20, Ματθαίον 22:3-6.

¹³ Ο βασιλιάς ακόμα τον θεωρούσε φίλο του, αν και είχε αποκλειστεί από το να συμμετέχει στο δείπνο!

πρέπει να επιτρέψουμε στον Θεό να κάνει το έργο Του στη ζωή μας, να Του επιτρέψουμε να μας αλλάξει και αυτό μας κάνει να αισθανόμαστε ότι προσπαθούμε με όλη μας τη δύναμη να κάνουμε το σωστό. Αυτή η αίσθηση εκφράζεται σε εδάφια όπως τα ακόλουθα: “Υποταχθείτε, λοιπόν, στον Θεό· αντισταθείτε στον διάβολο” (Ιακώβου 4:7). “Αγωνίζεστε να μπειτε μέσα από τη στενή πύλη” (Λουκάν 13:24). “Επιμεληθείτε περισσότερο να κάνετε βέβαιη την κλήση και την εκλογή σας” (Β΄ Πέτρου 1:10). “Επιμεληθείτε να βρεθείτε μπροστά Του με ειρήνη, χωρίς κηλίδα και χωρίς ψεγάδι” (Β΄ Πέτρου 3:14). Η ισορροπία βρίσκεται στην προτροπή του απόστολου Παύλου: “Με φόβο και τρόμο να κατεργάζεστε τη δική σας σωτηρία· επειδή ο Θεός είναι που ενεργεί μέσα σας και το να θέλετε και το να ενεργείτε, κατά την ευδοκία Του” (Φιλιππησίους 2:12,13). Ο Χριστός είπε: “Χωρίς εμένα δεν μπορείτε να κάνετε τίποτε”, αλλά ο Παύλος επιμένει, “Όλα τα μπορώ, διαμέσου του Χριστού που με ενδυναμώνει”.¹⁴

Εκείνοι που έχουν ζήσει στο σκοτάδι, χωρίς την Εκκλησία και το Λόγο του Θεού, βυθισμένοι σε μια ψεύτικη διδασκαλία (δηλαδή ο λαός του Θεού στη Βαβυλώνα) δεν θα γνωρίζουν αρκετά σε σχέση με το θέλημα του Θεού, όμως θα είναι υπεύθυνοι για αυτό που γνώρισαν μέσω του Αγίου Πνεύματος. Εκείνοι που έχουν ζήσει στο φως του Λόγου και της Εκκλησίας έχουν ακόμα ένα πιο αυστηρό μέτρο. “Κι εκείνος ο δούλος, που γνώρισε το θέλημα του Κυρίου του, αλλά δεν ετοίμασε ούτε έκανε σύμφωνα με το θέλημα του, θα δαρθεί πολύ. Αλλά όποιος, ενώ δεν γνώρισε, όμως έπραξε άγια δαρμών, θα δαρθεί λίγο. Και σε όποιον δόθηκε πολύ, πολύ θα ζητηθεί απ’ αυτόν· και σε όποιον είναι εμπιστευμένο πολύ, περισσότερο θα απαιτήσουν απ’ αυτόν” (Λουκάν12:47,48).

Οι “δαρμοί” συμβαίνουν στη ζωή μας καθώς υπομένουμε τις δοκιμασίες και τις ταλαιπωρίες της ζωής μας σε ένα αμαρτωλό κόσμο. Ο Θεός χρησιμοποιεί τις δοκιμασίες ως μέρος της νοθεσίας που χρειάζεται κάθε παιδί Του. “Αν υπομένετε την παιδεία, ο Θεός συμπεριφέρεται απέναντί σας ως προς γιους· επειδή, ποιος γιος υπάρχει, τον οποίο ο πατέρας του δεν τον παιδαγωγεί;” “Μέχρις ότου όλοι ανεξάίρετα να φτάσουμε στην ενότητα της πίστης, και της επίγνωσης του Υιού του Θεού, σε τέλειο άνδρα, σε μέτρο ηλικίας που πληρώματος του Χριστού” (Εβραίους 12:7, Εφεσίους 4:13). Αυτό είναι το έργο που εκτελεί ο Θεός στους αγίους και όταν ολοκληρώσει αυτό το έργο θα έρθει, για να τους οδηγήσει στο δείπνο - **“Μακάριοι οι καλεσμένοι στο δείπνο του γάμου του Αρνίου!”**

19:11-13 Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΣΤΟ ΛΕΥΚΟ ΑΛΟΓΟ

“Και είδα τον ουρανό ανοιγμένο, και να, ένα λευκό άλογο, κι αυτός που καθόταν επάνω σ’ αυτό ονομαζόταν Πιστός και Αληθινός, και κρίνει και πολεμάει με δικαιοσύνη. Και τα μάτια του ήσαν σαν φλόγα φωτιάς, κι επάνω στο κεφάλι του ήσαν πολλά διαδήματα· και είχε ένα όνομα γραμμένο, που κανένας δεν το γνωρίζει παρά μονάχα αυτός. Και ήταν ντυμένος με μιάτιο βαμμένο σε αίμα· και το όνομά του αποκαλείται ο Λόγος του Θεού” Αποκάλυψη 19:11-13.

Στο τέταρτο κεφάλαιο, ο Ιωάννης βλέπει “μια ανοιγμένη θύρα στον ουρανό” και βλέπει διάφορα γεγονότα να συμβαίνουν στο ουράνιο αγιαστήριο. Τώρα ο ουρανός είναι ανοιγμένος, τα γεγονότα έχουν ολοκληρωθεί και ο Χριστός, όχι ως το Αρνίο αλλά ως μαχητής, οδηγεί μια ορατή σε όλους πλέον εισβολή στον πλανήτη γη. Οργισμένη η “ανίερη τριάδα” συγκεντρώνει “τους βασιλιάδες της γης... στον πόλεμο εκείνης της μεγάλης ημέρας του Θεού του Παντοκράτορα”¹⁵ σε μια τελευταία προσπάθεια εξολόθρευσης του λαού του Θεού. Ο Χριστός όμως δεν θα εγκαταλείψει τα παιδιά Του. “Ο Χριστός, μια φορά προσφέρθηκε για να σηκώσει τις αμαρτίες

¹⁴ Ιωάννην 15:5, Φιλιππησίους 4:13.

¹⁵ Αποκάλυψη 16:14.

πολλών, θα φανεί για μια δεύτερη φορά χωρίς αμαρτία σ' αυτούς που τον προσμένουν για σωτηρία" (Εβραίους 9:28).

Η επιστροφή του Χριστού με δόξα αποτελεί την πολύτιμη αλλά συχνά αγνοημένη υπόσχεση που γεμίζει όλη την Αγία Γραφή. "Προφήτεψε ο Ενώχ, έβδομος μετά τον Αδάμ, λέγοντας: «Να, ήρθε ο Κύριος με μυριάδες αγίων του, για να κάνει κρίση ενάντια σε όλους" (Ιούδα 14,15). "Ο Θεός μας θα έρθει, και δεν θα σιωπήσει· φωτιά που κατατρώει θα είναι μπροστά απ' αυτόν, και γύρω του δυνατή ανεμοζάλη. Θα προσκαλέσει τους ουρανούς από πάνω, και τη γη, για να κρίνει τον λαό Του" (Ψαλμοί 50:3-5). "Και τότε θα φανεί το σημείο του Υιού του ανθρώπου στον ουρανό· και, τότε, θα θρηνήσουν όλες οι φυλές της γης, και θα δουν τον Υιό του ανθρώπου να έρχεται επάνω στα σύννεφα του ουρανού με δύναμη και πολλή δόξα" (Ματθαίον 24:30). "Έρχομαι πάλι" (Ιωάννην 14:3). "Θα φανεί για μια δεύτερη φορά" (Εβραίους 9:28). "Προσμένοντας τη μακάρια ελπίδα, και την επιφάνεια της δόξας του μεγάλου Θεού και Σωτήρα μας Ιησού Χριστού" (Τίτον 2:13). Αυτά είναι λίγα από τα εδάφια που αναφέρονται στην ένδοξη Δεύτερη Έλευση του Χριστού.

Στην Αποκάλυψη 6:2, ο Χριστός έρχεται στη γη πάνω σε λευκό άλογο, "νικώντας, για να νικήσει" "και του δόθηκε ένα στεφάνι", το στεφάνι της νίκης. Τώρα η μάχη έχει κερδηθεί και γι' αυτό **"επάνω στο κεφάλι του ήσαν πολλά διαδήματα"**. Το διάδημα συμβολίζει την εξουσία του βασιλιά. Τώρα εκπληρώνεται η αναγγελία της Αποκάλυψης 11:15: "Οι βασιλείες του κόσμου έγιναν του Κυρίου μας, και του Χριστού του, και θα βασιλεύσει στους αιώνες των αιώνων". Το **"ιμάτιο βαμμένο σε αίμα"** αποτελεί σύμβολο που αναφέρεται στον Ησαΐα κεφάλαιο 63, που δείχνει ότι ο Χριστός δεν κάνει μια "κοινωνική επίσκεψη" όταν επιστρέφει - "Μόνος πάτησα τον ληνό, και κανένας από τους λαούς δεν ήταν μαζί μου· και τους ποδοπάτησα μέσα στην οργή μου· και το αίμα τους ραντίστηκε επάνω στα ιμάτιά μου, και μόλυνα ολόκληρη τη στολή μου. Επειδή, η ημέρα της εκδίκησης ήταν μέσα στην καρδιά μου, και έφτασε η χρονιά των λυτρωμένων μου" (Ησαΐας 63:3,4).

"Και το όνομά του αποκαλείται, Ο Λόγος Του Θεού". Το Δεύτερο Πρόσωπο της Αγίας Τριάδας "ταπείνωσε τον εαυτό του, γινόμενος υπάκουος μέχρι θανάτου, θανάτου μάλιστα σταυρού" (Φιλιππησίους 2:8), σε ολόκληρο το βιβλίο της Αποκάλυψης ο Χριστός αναφέρεται ως το "Αρνίο". Ωστόσο, στον ερχομό Του, το όνομά Του τονίζει ότι είναι ο αιώνιος Θεός - "Στην αρχή ήταν ο Λόγος, και ο Λόγος ήταν προς τον Θεό, και Θεός ήταν ο Λόγος... Όλα έγιναν διαμέσου αυτού και χωρίς αυτόν δεν έγινε ούτε ένα το οποίο έχει γίνει" (Ιωάννην 1:1-3). Τώρα επιστρέφει, για να αξιώσει αυτό που Του ανήκει.

"Και τα στρατεύματα που ήσαν στον ουρανό τον ακολουθούσαν επάνω σε λευκά άλογα, ντυμένοι με εκλεκτής ποιότητας λινό λευκό και καθαρό" (Αποκάλυψη 19:14). Με την πρώτη ματιά φαίνεται ότι **"τα στρατεύματα"** αποτελούν τους αγγέλους που θα έρθουν με τον Χριστό όταν επιστρέφει. Όμως είναι **"ντυμένοι με εκλεκτής ποιότητας λινό λευκό και καθαρό"**, μια αναφορά στο εδάφιο 8 όπου ένας άγγελος εξηγεί ότι **"το εκλεκτής ποιότητας λινό είναι τα δικαιώματα των αγίων"**. Στο έβδομο κεφάλαιο είδαμε ότι οι άγιοι "που έρχονται από τη μεγάλη θλίψη και έπλυναν τις στολές τους, και τις λεύκαναν στο αίμα του Αρνίου... είναι μπροστά στον θρόνο του Θεού, και τον λατρεύουν ημέρα και νύχτα",¹⁶ καθώς υπομένουν τη Μεγάλη Θλίψη. Στο κεφάλαιο 14 οι ίδιοι άγιοι παρουσιάζονται πάλι, όντας "στον ουρανό καθώς είναι ακόμα στη γη" και "ακολουθούν το Αρνίο, όπου κι αν πάει" (Αποκάλυψη 14:4). Ακολουθούν τον Χριστό με πίστη, τώρα όμως ενώ επιστρέφει Τον παρακολουθούν ορατά, καθώς ανατρέπει την κατάσταση εις βάρος των εχθρών, οι οποίοι ήταν έτοιμοι να εξαπολύσουν το τελευταίο κτύπημα κατά των αγίων.

"Και από το στόμα Του βγαίνει μια κοφτερή ρομφαία, για να χτυπάει μ' αυτή τα έθνη· κι αυτός θα «τους ποιμάνει με σιδερένια ράβδο»· κι αυτός πατάει τον ληνό του κρασιού του

¹⁶ Αποκάλυψη 7:14,15.

θυμού και της οργής του Θεού, του Παντοκράτορα. Κι επάνω στο ιμάτιο κι επάνω στον μηρό του έχει γραμμένο το όνομα, Βασιλιάς βασιλιάδων και Κύριος κυρίων” (Αποκάλυψη 19:15,16). Το να **“ποιμάνει με σιδερένια ράβδο”** αποτελεί μια εικόνα από τον Ψαλμό 2: “Γιατί φρύαξαν τα έθνη, και οι λαοί μελέτησαν μάταια; Παραστάθηκαν οι βασιλιάδες της γης, και οι άρχοντες συγκεντρώθηκαν μαζί, ενάντια στον Κύριο, και ενάντια στον Χριστό του, λέγοντας: Ας διασπάσουμε τα δεσμά τους και ας απορρίψουμε από πάνω μας τις αλυσίδες τους” (Ψαλμοί 2:1-3). Αυτό το εδάφιο αποκαλύπτει την υποβόσκουσα συμπεριφορά, η οποία κάνει αδύνατο για τους **“βασιλιάδες της γης και τους άρχοντες”** να συμπεριληφθούν στη βασιλεία του Θεού: Δεν είναι πρόθυμοι να υποταχθούν στον **“βασιλιά βασιλιάδων”**. Για εκείνους, οι αρχές της βασιλείας του Θεού, δηλαδή η αγάπη προς τον Θεό και τον πλησίον μας, αποτελούν **“δεσμά”** και **“αλυσίδες”** που τις θεωρούν βάρος· δεν υπάρχει εναλλακτική λύση, εκτός από τη **“σιδερένια ράβδο”**—**“Με σιδερένια ράβδο θα τους ποιμάνεις· σαν σκεύος του κεραμέα θα τους συντρίψεις”** (Ψαλμοί 2:9). Η ολέθρια δύναμη της αμαρτίας πάνω σε εκείνους που θα αρνηθούν να υποταχθούν στον Θεό αποδεικνύεται από το απίστευτο γεγονός ότι ακόμα και μετά από τον πόνο που έχουν βιώσει στη Μεγάλη Θλίψη και ιδιαίτερα με τις επτά τελευταίες πληγές, συνεχίζουν να μάχονται εναντίον του Θεού μέχρι το πικρό τέλος τους.

19:17-21 ΤΟ ΔΕΙΠΝΟ ΤΩΝ ΟΡΝΕΩΝ

“Και είδα έναν άγγελο να στέκεται μέσα στον ήλιο· και έκραξε με δυνατή φωνή, λέγοντας προς όλα τα όρνεα που πετούν στο μέσον του ουρανού: Ελάτε, και συγκεντρώνεστε στο δείπνο του μεγάλου Θεού, για να φάτε σάρκες βασιλιάδων, και σάρκες χιλιάρχων, και σάρκες ισχυρών, και σάρκες αλόγων, κι εκείνων που κάθονται επάνω σ’ αυτά, και σάρκες όλων των ελεύθερων και των δούλων, και μικρών και μεγάλων” Αποκάλυψη 19:17,18. Τι οικτρή αντίθεση ανάμεσα στο **“γάμο του Αρνίου”**(εδάφιο 9) και το **“δείπνο του μεγάλου Θεού”**! Στην πρώτη σκηνή **“θα έρθουν πολλοί από Ανατολή και Δύση, και θα καθίσουν μαζί με τον Αβραάμ και τον Ισαάκ και τον Ιακώβ στη βασιλεία των ουρανών”** (Ματθαίον 8:11). **“Ο Κύριος... θα περιζωστεί, και θα τους καθίσει στο τραπέζι, κι αφού έρθει στο μέσον, θα τους υπηρετήσει”** (Λουκάν 12:37). **“Χορτασμός ευφροσύνης είναι το πρόσωπό Σου· τερπνότητες βρίσκονται στα δεξιά Σου, παντοτινά”** (Ψαλμοί 16:11).

Ωστόσο, εκείνοι που έχουν αρνηθεί πεισματικά την προσφορά ζωής που τους πρόσφερε ο Θεός, θα έχουν μπροστά τους μόνο την τρομερή προσδοκία να καταλήξουν να γίνουν το κύριο γεύμα για τα πουλιά και τα ζώα που θα τους καταβροχθίσουν. Η κατάληξή τους δείχνει ότι η αμαρτία είναι ο τελικός αντισταθμιστής. Σε αυτή τη ζωή υπάρχει ένα μεγάλο κενό μεταξύ της τιμής και του πλούτου των **“βασιλιάδων”**, των **“ισχυρών”** και των **“μεγάλων”** και της περιφρόνησης και της ατίμωσης των **“δούλων και μικρών”**. Όμως όλοι θα είναι ίσοι στις κοιλιές των όρνων!

“Και είδα το θηρίο και τους βασιλιάδες της γης, και τα στρατεύματά τους συγκεντρωμένα, για να κάνουν πόλεμο μ’ αυτόν που είναι επάνω στο άλογο, και με το στράτευμά του” (Αποκάλυψη 19:19). Αυτό το εδάφιο είναι αλληλένδετο με την Αποκάλυψη 16:13,14, **“Και είδα τρία ακάθαρτα πνεύματα όμοια με βατράχους, που έβγαιναν από το στόμα του δράκοντα, και από το στόμα του θηρίου, και από το στόμα του ψευδοπροφήτη· επειδή, είναι πνεύματα δαιμόνων, που εκτελούν σημεία, τα οποία εκπορεύονται προς τους βασιλιάδες της γης και ολόκληρης της οικουμένης, για να τους συγκεντρώσουν στον πόλεμο εκείνης της μεγάλης ημέρας του Θεού του Παντοκράτορα.”** Αυτή είναι η Μάχη του Αρμαγεδδών, η τελευταία προσπάθεια του Σατανά να εξολοθρέψει το λαό του Θεού (βλ. 16:16 *Η Μάχη του Αρμαγεδδών*). Ωστόσο, όταν διεξάγουν πόλεμο εναντίον των αγίων, ουσιαστικά **“κάνουν πόλεμο με αυτόν που είναι επάνω στο άλογο”**, δηλαδή με τον Ιησού Χριστό, Εκείνον που είπε, **“καθόσον αυτό το κάνετε σε έναν από τούτους τους ελάχιστους αδελφούς μου, το κάνετε σε Μένα”** (Ματθαίον 25:40).

Ο Χριστός δεν είπε ποτέ στους μαθητές Του να υπερασπιστούν τον εαυτό τους - αντιθέτως, δίδασκει: “όποιος σε ραπίσει στο δεξί σου σαγόνι, στρέψε σ’ αυτόν και το άλλο” είπε στον Πέτρο “ξαναβάλε τη μάχαιρά σου στη θέση της, επειδή όλοι όσοι πιάσουν μάχαιρα, με μάχαιρα θα πεθάνουν”(Ματθαίον 5:39, 26:52). Ο Παύλος συμβουλεύει: “Μην εκδικείτε τον εαυτό σας· αλλά, δώστε τόπο στην οργή· επειδή, είναι γραμμένο: Εγώ θα κάνω ανταπόδοση, λέει ο Κύριος” (Ρωμαίους 12:19). Τώρα έφτασε η ημέρα που ο Χριστός θα απαντήσει στην προσευχή των “ψυχών των σφαγμένων... κάτω από το θυσιαστήριο” που “έκραζαν με δυνατή φωνή, λέγοντας: «Μέχρι πότε, ω Κυρίαρχε άγιε και αληθινέ, δεν κρίνεις και δεν εκδικείσαι το αίμα μας από εκείνους που κατοικούν επάνω στη γη;” (Αποκάλυψη 6:10). Τώρα ο Χριστός, που ήταν “καταφρονημένος και απορριμμένος από τους ανθρώπους” (Ησαΐας 53:3), έρχεται και “ο Άνομος” με τους οπαδούς του θα απολεσθούν “με το πνεύμα του στόματός του, και θα τον καταργήσει με την επιφάνεια της παρουσίας του” (Β΄ Θεσσαλονικείς 2:8).

“Και το θηρίο πιάστηκε, και μαζί μ’ αυτό ο ψευδοπροφήτης, ο οποίος έκανε τα σημεία μπροστά του, με τα οποία πλάνησε αυτούς που πήραν το χάραγμα του θηρίου, κι αυτούς που προσκυνούσαν την εικόνα του· και οι δυο ρίχτηκαν ζωντανοί στην λίμνη της φωτιάς που καίει με το θειάφι” (Αποκάλυψη 19:20). Όπως είδαμε στα κεφάλαια 11:7-10 και 17:6-8, **“το θηρίο”** στην τελευταία του εκδήλωση δεν είναι μόνο το πολιτικό σύστημα του αντίχριστου, αλλά η πραγματική εμφάνιση του Σατανά, σε μια τελευταία προσπάθεια να πλανήσει τον κόσμο, προσποιούμενος τον Χριστό. Προφανώς ο Σατανάς θα ελέγξει πλήρως έναν άνθρωπο και θα παρουσιαστεί ως ο “άνομος”, ο οποίος “θα έρθει με ενέργεια του Σατανά με κάθε δύναμη και σημεία και τέρατα ψεύδους, και με κάθε απάτη της αδικίας” και θα πλανήσει “αυτούς που χάνονται, επειδή, δεν δέχθηκαν την αγάπη της αλήθειας για να σωθούν” (Β΄ Θεσσαλονικείς 2:9,10). Είναι ο τελευταίος από τους οκτώ βασιλιάδες της “Μεγάλης Βαβυλώνας”- “Και το θηρίο που ήταν, και δεν είναι, κι αυτός είναι ο όγδοος, και είναι από τους επτά, και πηγαίνει σε απώλεια” (Αποκάλυψη 17:11).

Ο **“Ψευδοπροφήτης”** είναι ο θαυματουργός ηγέτης της Αμερικάνικης πολιτικό-θρησκευτικής συμμαχίας (βλ. 16:13 *Η Ανίερη Τριάδα*). Αυτοί οι δυο βρίσκονται επικεφαλής της τελευταίας παγκόσμιας κυβέρνησης που θα ενωθεί στη Μεγάλη Θλίψη και θα προσπαθήσει να επιβάλει τη λατρεία του θηρίου μέσω του χάραγματος και του αριθμού του. Τώρα όμως αυτοί οι δυο είναι οι πρώτοι από εκείνους που θα καταστραφούν στη **“λίμνη της φωτιάς”**.

19:21 Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

“Και οι υπόλοιποι φονεύθηκαν με τη ρομφαία του καθήμενου επάνω στο άλογο, η οποία έβγαινε από το στόμα Του· και όλα τα όρνεα χόρτασαν από τις σάρκες τους” **Αποκάλυψη 19:21**. Παρόλο που αυτό το εδάφιο επικεντρώνεται στην καταστροφή των ασεβών, δεν θα πρέπει να ξεχάσουμε ότι περιγράφεται η Δευτέρα Παρουσία του Χριστού, το γεγονός που προσμένει η Εκκλησία από τότε που ο Χριστός αναλήφθηκε στον ουρανό με την υπόσχεση ότι θα επιστρέψει.

Ο άγγελος στην ανάληψη είπε στους αποστόλους: “Αυτός ο Ιησούς, που αναλήφθηκε από σας στον ουρανό, θα έρθει έτσι, με τον ίδιο τρόπο που τον είδατε να πορεύεται στον ουρανό” (Πράξεις 1:11), δηλαδή, αυτοπροσώπως και ορατά. Ο Χριστός υποσχέθηκε: “Όπως η αστραπή βγαίνει από ανατολάς, και φαίνεται μέχρι δυσμάς, έτσι θα είναι και η παρουσία του Υιού του ανθρώπου” (Ματθαίον 24:27). Αναφέρει μετά το δείπνο των όρνων - “Επειδή, όπου είναι το πτώμα, εκεί θα μαζευτούν και οι αετοί” (εδάφιο 28).

Ο Χριστός αναρίθμησε τα φυσικά φαινόμενα που θα συνοδεύουν την επιστροφή Του: “Κι αμέσως, ύστερα από τη θλίψη εκείνων των ημερών, ο ήλιος θα σκοτεινιάσει, και το φεγγάρι δεν θα δώσει το φως του, και τα αστέρια θα πέσουν από τον ουρανό, και οι δυνάμεις των ουρανών θα σαλευτούν” (εδάφιο 29). Στο Ευαγγέλιο του Λουκά προσθέτει: “Κι επάνω στη γη στενοχώρια των εθνών με απορία, και θα ηχεί η θάλασσα και τα κύματα” (Λουκάν 21:25). Ο Ιωάννης, στην Αποκάλυψη 6, αναφέρει τα ίδια σημεία και προσθέτει: “Έγινε μεγάλος σεισμός... και κάθε βουνό

και νησί κινήθηκαν από τους τόπους τους” (Αποκάλυψη 6:12-14). Ο Χριστός καταλήγει λέγοντας: “Και τότε θα φανεί το σημείο του Υιού του ανθρώπου στον ουρανό· και, τότε, θα θρηνήσουν όλες οι φυλές της γης¹⁷ και θα δουν τον Υιό του ανθρώπου να έρχεται επάνω στα σύννεφα του ουρανού με δύναμη και πολλή δόξα. Και θα αποστείλει τους αγγέλους του με δυνατή φωνή σάλπιγγας· και θα συγκεντρώσει τους εκλεκτούς του από τους τέσσερις ανέμους, από τις άκρες των ουρανών μέχρι τις άλλες άκρες τους” (Ματθαίον 24:29-31).

Ο απόστολος Παύλος περιγράφει το ίδιο γεγονός στην Α΄ Θεσσαλονικείς 4:16:17: “Δεδομένου ότι, ο ίδιος ο Κύριος θα κατέβει από τον ουρανό με πρόσταγμα, με φωνή αρχαγγέλου, και με σάλπιγγα Θεού, και αυτοί που πέθαναν εν Χριστώ θα αναστηθούν πρώτα· έπειτα, εμείς που ζούμε, όσοι απομένουμε, θα αρπαχτούμε μαζί τους με σύννεφα σε συνάντηση του Κυρίου στον αέρα”, “επειδή, θα σαλπίσει, και οι νεκροί θα αναστηθούν άφθαρτοι, κι εμείς θα μεταμορφωθούμε” (Α΄ Κορινθίους 15:52).

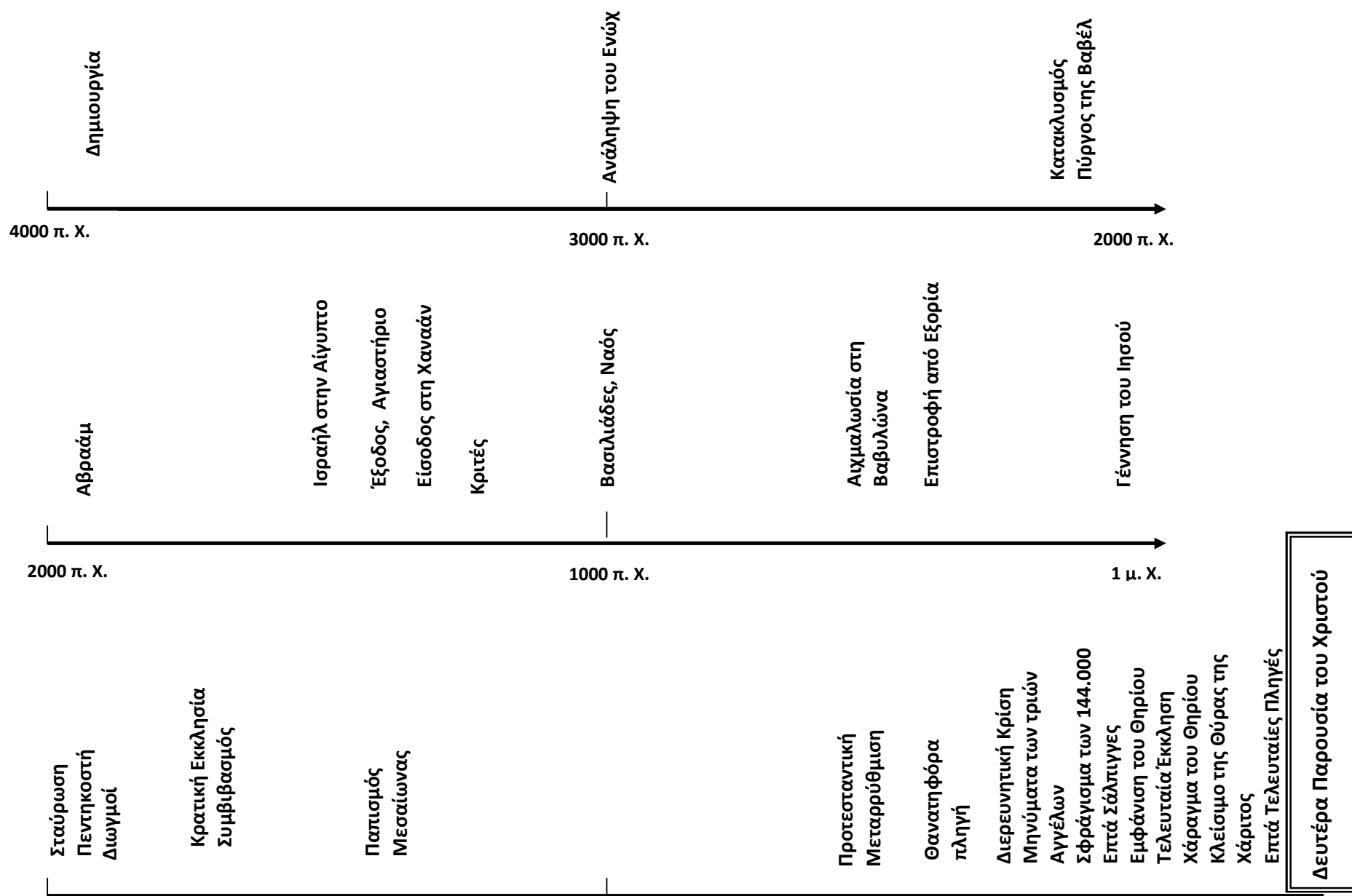
Συνεπώς, αν και οι λεπτομέρειες δεν σκιαγραφούνται στην Αποκάλυψη 19, μπορούμε να δούμε από άλλα εδάφια ότι σε αυτό το σημείο του χρονοδιαγράμματος: 1) Οι **“βασιλιάδες της γης”** και **“οι υπόλοιποι”** που έχουν απορρίψει τον Θεό θα είναι **“συγκεντρωμένοι”** εναντίον του λαού του Θεού, 2) Σημεία θα φανερωθούν στον ήλιο, στο φεγγάρι και στα αστέρια και ο ουρανός θα σαλευτεί, η θάλασσα θα βοά και θα συμβεί ένας μεγάλος σεισμός, 3) το **“Σημείο του Ιησού”** θα φανερωθεί στον ουρανό και μετά ο Ιησούς θα παρουσιαστεί στα σύννεφα μαζί με μυριάδες αγγέλων, 4) Οι ασεβείς θα καταστραφούν από **“την επιφάνεια της παρουσίας Του”**, 5) **“Αυτοί που πέθαναν εν Χριστώ θα αναστηθούν”**, 6) Εκείνοι μαζί με τους δικαίους που έζησαν μέχρι την Παρουσία Του θα λάβουν καινούργια, άφθαρτα σώματα και θα αρπαχτούν από τους αγγέλους, για να είναι μαζί Του.

Αυτή θα είναι η ημέρα, όταν ο Χριστός θα εκπληρώσει την υπόσχεσή Του: **“Ας μην ταραζείται η καρδιά σας· πιστεύετε στον Θεό, και σε μένα πιστεύετε. Στο σπίτι του Πατέρα μου υπάρχουν πολλά οικήματα· ειδάλως, θα σας έλεγα· πηγαίνω να σας ετοιμάσω τόπο. Και αφού πάω και σας ετοιμάσω τόπο, έρχομαι πάλι και θα σας παραλάβω κοντά σε μένα, για να είστε κι εσείς, όπου είμαι εγώ”** (Ιωάννην 14:1-3).

Καθώς πλησιάζουμε στη Δευτέρα Παρουσία τα γεγονότα θα εκτυλίσσονται με γρήγορους ρυθμούς και οι τελευταίες ενέργειες του Θεού θα ακολουθούν η μια την άλλη (βλ. τον πίνακα που ακολουθεί). Τώρα, καθώς η γη κλονίζεται στο χείλος της αιωνιότητας, πρέπει να βεβαιωθούμε ότι είμαστε έτοιμοι. **“Θυμήσου, λοιπόν, πως παρέλαβες και άκουσες, και φύλαγέ τα, και μετανόησε· αν, λοιπόν, δεν αγρυπνήσεις, θα έρθω εναντίον σου σαν κλέφτης, και δεν θα γνωρίσεις ποια ώρα θα έρθω εναντίον σου”** (Αποκάλυψη 3:3).

¹⁷ Ο Ιωάννης περιγράφει το θρήνο με τα ακόλουθα λόγια: **“Και οι βασιλιάδες της γης, και οι μεγιστάνες, και οι πλούσιοι, και οι χιλίαρχοι, και οι δυνατοί, και κάθε δούλος, και κάθε ελεύθερος, έκρυψαν τον εαυτό τους στα σπήλαια και στις πέτρες των βουνών, και λένε προς τα βουνά και προς τις πέτρες: Πέστε επάνω μας, και κρύψτε μας από το πρόσωπο εκείνου που κάθεται επάνω στον θρόνο, και από την οργή του Αρνίου”** (Αποκάλυψη 6:15). Αυτό το εδάφιο περιγράφει ακριβώς την ίδια ομάδα (βασιλιάδες της γης, κτλ.) που **“φονεύθηκαν με τη ρομφαία του καθημένου επάνω στο άλογο”** (Αποκάλυψη 19:21), συμπεραίνοντας ότι οι δυο περικοπές περιγράφουν το ίδιο γεγονός, τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΠΡΟΣ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑ

1 μ. X.

1000 μ. X.

2000 μ. X....

